

PROJEKT & KULTUR

nr. 142 ----- februar 2020

issn. 0901-8824

GENVEJ TIL UDVIKLING

www.gtu.dk

Skovvej 24, 9510 Arden. Tlf.: 42 17 09 97. gtu_sekr@hotmail.com

Medlem af Den Internationale Emmaus-Bevægelse

emmaus

INTERNATIONAL

PROVOKATØRER FOR FORANDRING

Velkommen til Projekt & Kultur nr. 142!

Projekt & Kultur udgives af Genvej til Udvikling (GtU), tlf.nr. 42 17 09 97
gtu_sekr@hotmail.com - www.gtu.dk
 Kontingenter, abonnementsbetalinger og bidrag sendes til reg.nr. 9806, kontonr. 2071578634.

Hvor intet andet angives, er teksten af Jørgen Olsen. **Indlæg til Projekt og Kultur nr. 143** skal aftales på gtu_sekr@hotmail.com. Bladet skal udkomme i maj 2020.

Dette blad er trykt på Godsbanen i Århus i 90 eks. Redaktionen opfordrer til eftertryk med kildeangivelse. Signerede artikler udtrykker ikke nødvendigvis foreningens holdninger.

Dette nummer indeholder:

3: Vi mødes i Piriápolis, Uruguay

4: Carina fra Åland forkvinde for Emmaus Europa – udtalelse om klimabistand fra FN-forbundet – Bidrag til Benebnooma – Julemarked på Als.

5: Mødedeltagelser og udstillinger – Afrika-konference – pakkeforsendelse – mediemarkeringer.

6: Afrikansk økonom, politiker og græsrod – mindeord om Albert Tévoédjré.

7 - 8 - 9: Burkina Faso – Bosnien – Frankrig

- af Sabina Arnaut Jahic
- oversat af Helene Sophie Holmgreen Hansen.

10 – 11: Renovering af Karl-G. Prasse – Skolen i Amataltal, Niger

- af skoleinspektør Kabirou Chaïbou.

12: Stafet - roman om den moderne utopi og dens forudsætninger

- Kristian Katholm Olsen anmelder en roman af Thyge Christensen.

13: Kvinder, fredsskabelse og konflikt i Burkina Faso

- af Patricia Langvad Jensen.

14 – 15: En alternativ migrationspolitik er mulig

- af Damien Carème og Nathalie Péré-Marzano
- oversat af Sara Grund Sørensen.

Billedet på forsiden forestiller Carina Aaltonen, jf. artiklen side 4. Det er taget af Anu Lähde på EE's regionalforsamling i San Sebastián / Donostia 28.-31. oktober 2019. Anu Lähde er national delegeret fra Emmaus Finland i Emmaus Europas repræsentantskab. Læs artiklen på side 3!

Billedet på bagsiden er taget af Malene Sloth, Als mellem Ø. Hurup og Hadsund. Det forestiller et udvalg af de ghanesiske kurve, der forhandles af Hammershus Fair Trade

Hermed en stor tak til alle, som har sendt kontingenter og bidrag siden sidst!

Vi er for tiden 132 medlemmer. Hvis der er vedhæftet en seddel med kontooplysninger, har du ikke betalt for i år.

Husk at læse www.gtu.dk – her opdateres www.gtu.dk/Nyheder.htm og www.gtu.dk/Kalender.htm ganske ofte.

Couleur Café til sommer

Lørdag den 6. juni kl. 12 til 20 deltager Marianne Dithmer med den blandede u-landhandel i Couleur Café på Nørre Allé 7 København N.
<https://couleurcafe.dk/>

Forvarsel

Genvej til Udvikling afholder generalforsamling søndag den 14. juni kl. 13 til 18 hos Lajla Rita Klamer og Karl Aage Jørgensen på adressen Spangen 8 i Brønshøj.

Vi mødes i Piriápolis, Uruguay

Hverken Emmaus eller andre netværk kan holde alle møder i Paris, hvis vi mener det alvorligt med maksimal styrkelse af civilsamfundet.

Allerede få år efter, at Emmaus-Bevægelsen blev stiftet i Paris i 1949, begyndte den at gøre sig gældende i Sydamerika, i første omgang i Argentina og Uruguay. Også de første asiatiske medlemsorganisationer opstod i halvtredserne; men det eneste, der dengang bandt bevægelsen sammen, var stifteren Abbé Pierres utallige rejser.

På en af rejserne fik floden mellem de to sydamerikanske lande en utilsigtet hovedrolle i bevægelsens historie: Natten den 11. juli 1963, mens Abbé Pierre var på besøg hos Emmaus-samfund i Latinamerika og sejlede på Rio de la Plata mellem Argentina og Uruguay, sank færgen "Ciudad de Asunción" pludseligt. Abbé Pierre var en af de sidste, der blev fundet i live, sent nok til at den franske og internationale presse havde skrevet nekrologer.

Begivenheden fik ham til at samle en gruppe af bevægelsens mest aktive til at forberede den første verdensforsamling og skabe en struktur, der kunne mindske afhængigheden af en enkelt person. Forsamlingen fandt sted i parlamentsbygningen i Bern, Schweiz, i 1969, hvor man vedtog et universelt manifest, der stadig er gyldigt.

Det ligger lige for at holde møderne i det vestlige Europa; for så er der ikke så mange, der skal rejse ret langt. Men bevægelsen afholdt sin 2003-generalforsamling i Ouagadougou, Burkina Faso – for at styrke afrikansk civilsamfund i almindelighed og det burkinske i særdeleshed. Af tilsvarende årsager mødtes vi i Sarajevo, Bosnien-Hercegovina, i 2007.

Hvor meget skal man skele til, hvem der regerer i det land, hvor man mødes? Var det en fjer i hatten til den blodige diktator Blaise Compaoré, at vi mødtes i Ouagadougou? I hvert fald skriver Emmaus Internationals formand, Patrick Atohoun, Benin, i sin invitation til 2020-forsamlingen i oktober i Uruguay: "Uruguay er et af de få lande på dette kontinent, hvor en progressiv regering, der søger at arbejde sammen med sit civilsamfund, modstår den generelle politiske tendens og gennemfører inkluderende politikker for at udrydde fattigdom og ulighed."

Patrick Atohoun vedhæftede den invitation, som EI's Region Amerikas valgte og ansatte har formuleret. Her kan man bl.a. læse: "I over tres år har Emmaus været til stede i Uruguay og arbejdet med de mest udstødte i samfundet gennem forskellige aktiviteter for at bekæmpe årsagerne til fattigdom i dette land. Mere generelt er de sociale forskelle synlige i hele Latinamerika, et kontinent hvor demokratiske kræfter i dag er under angreb, og hvor sociale bevægelser kræver solidaritet af det internationale samfund. Vi trues med udslettelse af grundlæggende rettigheder og muligheder for deltagelse i samfundet af de kapitalistiske og umenneskelige politikker."

Læs formandens invitation i sin helhed
http://gtu.dk/Emmaus_Internationals_generalforsamling_2020.pdf

Læs Region Amerikas invitation i sin helhed
http://gtu.dk/Velkommen_til_EIs_generalforsamling_2020_i_Uruguay.pdf

Carina fra Åland forkvinde for Emmaus Europa

På sin regionalforsamling i San Sebastián / Donostia i Spanien valgte Emmaus Europa den 30. oktober 2019 Carina Aaltonen fra Emmaus Åland, Finland som forkvinde. Hun er den første kvinde på posten og den første fra et nordisk land. Hun vandt med 82 stemmer mod 80 til modkandidaten, Simon Grainge fra Emmaus-Samfundet i Coventry-Warwickshire, Storbritannien og afløser Willi Does, Emmaus-Samfundet i Köln, Tyskland.

Carina Aaltonen er 55 år, gift og har en voksen søn. Hun har en uddannelse i marketing og administration fra Handelsskolen på Åland og har studeret kunsthistorie på Uppsala Universitet i Sverige. Fra 2003 til 2019 sad hun i Ålands parlament og har været social- og miljøminister. Hun har tidligere siddet i Emmaus Internationals styrelse og oplysningsudvalg.

Emmaus Europa har 292 medlemsorganisationer i 16 lande. Ca. 20.000 mennesker er dagligt beskæftiget i organisationerne, heraf flere tusinde, som er migreret fra andre verdensdele.

Organisationerne arbejder primært med genbrug, men for nogles vedkommende også med økologisk landbrug, uddannelsestiltag, produktion og afsætning af håndværksprodukter mv. Politisk er Emmaus Europa bl.a. engageret i fattigdomsbekæmpelse, rettigheder for migranter og styrkelse af vilkårene for genbrug med cirkulær økonomi som vision.

Carina Aaltonen er valgt for 4 år med mulighed for 1 genvalg. Det samme gælder de 12 nyvalgte medlemmer af Emmaus Europas styrelse, som også skal repræsentere Europa i Emmaus Internationals styrelse. Der er tale om 7 kvinder og 5 mænd fra Spanien (3), Frankrig (3), Storbritannien (2), Rumænien (2), Italien (1) og Finland (1).

Se billedet på forsiden!

Solidarisk klimabistand kræver langsigtet politisk aftale

Genvej til Udvikling har været med til at foreslå følgende udtalelse fra FN-forbundet, som vi er kollektivt medlem af

<https://fnforbundet.dk/nyheder/2019/solidarisk-klimabistand-kræver-langsigtet-politisk-aftale/?fbclid=IwAR3eVSOH-guQnaWG5Fqw1xKUIyDfT5iZT8PF1pPVeLvl6rRQZxcb1g4hLQ4>

Bidrag til Benebnooma

Den 6. december sendte vi 1.000 € (=7.485,20 kr.) til Benebnooma i Koudougou, tredjestørste by i Burkina Faso. Benebnooma er primært et undervisningsprojekt med op til 400 elever, herunder børnehaveklasseelever på kostskole, som vil få glæde af bidraget. Benebnooma modtager bl.a. døde børn.

Beløbet vil blive anvendt til indkøb på det lokale marked af større stykker legetøj til udendørs brug såsom karruseller, rutsjebaner og sandslæder. Benebnooma lægger vægt på, at al leg har et sundhedspædagogisk sigte.

Der kan læses mere om Benebnooma på Emmaus Internationals hjemmeside

<https://www.emmaus-international.org/en/who-are-we/emmaus-around-the-world/africa/burkina-faso/benebnooma.html>

Tak til alle, som har bidraget til beløbet!

Julemarked på Oksbøl Friskole på Als

Vera Teglgaard solgte varer fra en række organisationer, herunder GtU, på markedet den 23. og 24. november, arrangeret af Oksbøl Friskoles Støtteforening.

Vera solgte for 100 kr. af GtU's varer.

Rekordstort julesalg ved Marianne Dithmer, Herlev

Marianne har solgt til venner og familie samt på arbejdspladsen, Social- og Sundhedsuddannelsescenteret Brøndby, Herlev, Gladsaxe (SOSUH).

Igen i år havde Marianne et super salg på SOSUH. Vi takker mange gange for støtten, som skolens medarbejdere og elever troligt har ydet de sidste 6 år hver jul.

Marianne solgte denne gang for 4.867 kr.

Mødedeltagelser og udstillinger

Venskabsforeningen Danmark – Vestafrika skifter navn til Afrika Forum

Dette blev vedtaget på en generalforsamling i København den 2. november, hvor Marianne Dithmer deltog for Genvej til Udvikling. Marianne er siden blevet valgt som suppleant til bestyrelsen for Afrika Forum. Læs mere på http://gtu.dk/Afrika_Forum.pdf

Vinter i Himmerland

Jørgen Olsen præsenterede vores blandede u-landhandel på disse markeder med de følgende kontante resultater (*alle salgsfremstød tjener desuden et oplysningsformål*):

Den 16. november: Bazar Skelund.....279 kr.

Den 30. november: Julemarked på

Hobro Friskole.....340 kr.

Den 1. december: Julemarked

i Kulturhuset i Arden.....1.301 kr.

Den 21. december: Bazar Skelund.....1.168 kr.

Den 18. januar i Bazar Skelund.....235 kr.

På julemarkedet i Arden medvirkede desuden Birgitte Juul Nielsen.

Møde med nordjysk foreningsliv

I forlængelse af møde afholdt den 26. september – jf. Projekt & Kultur nr. 141, side 3 – blev der holdt et nyt møde den 21. november.

GtU var repræsenteret af koordinator Jørgen Olsen. Læs referat

http://gtu.dk/nordjysk_NGO_forum.pdf

Minikonference om EU og Danmarks udviklingsbistand til Afrika

blev afholdt søndag eftermiddag den 24. november i Aalborg med Socialdemokratiets Internationale Udvalg som arrangør.

Konferencen var åben for alle, og Genvej til Udvikling var repræsenteret af Birgitte Juul Nielsen og Jørgen Olsen.

Læs mere på dette link

<http://gtu.dk/Minikonference.pdf>

Åbent medlemsmøde hos FN-forbundet i Nordjylland

fandt sted på Huset i Hasserisgade i Aalborg den 4. februar. Jørgen Olsen deltog for GtU.

Læs referat <http://gtu.dk/Referat%204.02.20.pdf>

Pakkeforsendelse

Pakke med briller til Syn for Sagen i Afrika blev sendt den 17. december jf.

http://gtu.dk/syn_for_sagen_i_afrika.pdf

Tak til Røde Kors i Arden for at donere briller til formålet!

Mediemarkeringer

Benin: Arven fra demokraten Albert

Koordinator for GtU, Jørgen Olsen, fik dette blogindlæg optaget på Globalnyt den 24.

november <https://globalnyt.dk/content/benin-arven-fra-demokraten-albert>

Indlægget er delvist sammenfaldende med artiklen på side 6 – der er dog bl.a. brugt et andet billede.

Vi mødes i Piriápolis, Uruguay

Koordinator for GtU, Jørgen Olsen, fik dette blogindlæg optaget på Globalnyt den 20.

januar <https://globalnyt.dk/content/vi-moedes-i-piriapolis-uruguay>

Indlægget er identisk med artiklen på side 3 – Globalnyt har fundet billedet, som illustrerer indlægget.

(foto: Emmaus International)

Afrikansk økonom, politiker og græsrod

Albert Tévoédjré blev født den 10. november 1929 i Porto Novo, Benin og døde samme sted den 6. november 2019. Han var uddannet fra universiteterne i Toulouse, Fribourg og Geneve og underviste på universiteterne Harvard, Sorbonne og Northwestern i Chigaco, foruden at han var ansat af ILO.

Han var informationsminister i Benin 1960-63 og planlægningsminister 1996-99, parlamentsmedlem 1991-96 og rundede karrieren af som Benins første ombudsmand 2006-13. Han arbejdede i 1999 og 2000 sammen med FN's tidligere generalsekretær Kofi Annan om et stort afrikansk millenium-seminar, og i årene 2003-05 gik de sammen om diplomatiske missioner for at skabe ro i Elfenbenskysten. I 2010 var Tévoédjré drivkraft i et seminar med hundredvis af prominente deltagere i anledning af 50-året for en lang række afrikanske landes uafhængighed.

Måske er hans vigtigste indsats samarbejdet med ærkebiskop Isidore de Souza http://gtu.dk/nekrolog_over_de_souza.pdf - de spillede en væsentlig rolle i demokratiets gennembrud i Benin ved at lægge pres på præsident Mathieu Kérékou for at få indkaldt

en nationalkonference. Denne konference blev afviklet i 1990 med de Souza som dirigent og mandede ud i en overgangsregering, som forberedte frie parlaments- og præsidentvalg.

Sideløbende hermed grundlagde Tévoédjré og de Souza to beninske medlemsorganisationer af Emmaus International. Formand for Emmaus Pahou mellem Cotonou og Ouidah og elev af de Souza Patrick Atohoun, er i dag formand for Emmaus International.

Læs EI's interview med Tévoédjré i 2017 <http://gtu.dk/PK131-13-14-15.pdf>

Læs den danske journalist Lars Zbinden Hansens interview med Tévoédjré 7. april 2012: https://globalnyt.dk/content/benin-og-danidas-exit-ii-danmark-har-vaeret-som-ilt-os?fbclid=IwAR2Vy_9CKnpMEPFtB-nDj8MoFlp3lpGvAnL6b3m6LRilZmn6jCKnXhEwr9o

Læs blogindlæg om de Souza http://gtu.dk/mit_afrikanske_idol.pdf

Æret være mindet om Albert Tévoédjré!

Burkina Faso – Bosnien – Frankrig

- af Sabina Arnaut Jahic¹, medarbejder i den bosniske Emmaus-organisation Forum for International Solidaritet² (IFS-Emmaus)
- oversat af Helene Sophie Holmgreen Hansen
- fotos ved Emmanuel Siambo, Emmaüs Solidarité Ouaga, Burkina Faso
- noter ved Jørgen Olsen.

Som del af Emmaus Groups Partnership - projektet, besøgte repræsentanter for IFS-Emmaus sammen med repræsentanter fra grupper fra Frankrig (*Limoges, Angoulême, Niort*) Emmaus Solidarité Ouaga (ESO) i Burkina Faso, Afrika i november 2013.

Under besøget præsenterede værterne deres aktiviteter, men introducerede også

gæsterne til foreninger og organisationer, som støttes af ESO gennem donationer, uddannelse i forskellige fag, oprettelse af mikrokredit-services, legater, vejledningsservice, administration osv.

I dets socioøkonomiske underudviklede land kæmper ESO for at gøre livet nemmere for befolkningen og give dem perspektiv og håb om en bedre fremtid. Da Emmaus hjælper de mest sårbare verden over, har dette besøg givet mange ideer til at starte solidaritetsaktioner.

I Burkina Faso er analfabetisme et stort problem primært grundet børns manglende vilkår for at komme i skole.

(fortsættes side 8)

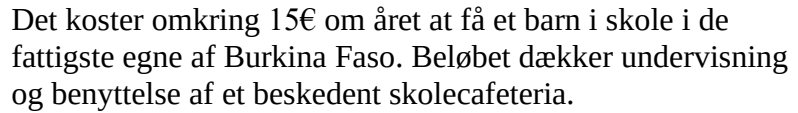

IFS-Emmaus - medarbejdere i Burkina Faso

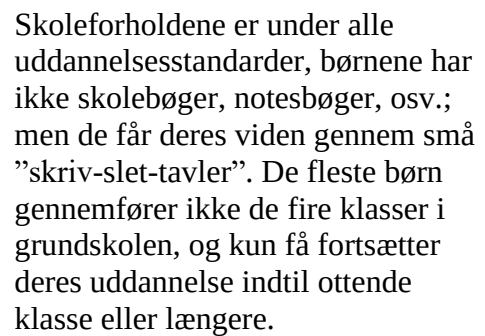
¹ Sabina Arnaut Jahic er også national delegeret for Bosnien-Hercegovina i Emmaus Europas repræsentantskab.

² Læs om FIS-Emmaus på Emmaus Internationals hjemmeside <https://www.emmaus-international.org/en/who-are-we/emmaus-around-the-world/europe/bosnia-herzegovina/ifs.html>

(fortsat fra side 7)

Skolen er ofte placeret meget fjernt, og mange børn skal gå gennem ørken eller savanne for at komme frem. De sjældne og heldige har en cykel, hvorpå to eller endda tre af dem kan køre i skole.

Siden IFS-EMMAUS medarbejdere blev bekendt med, hvor svært det daglige liv er for den lokale befolkning under besøget i Burkina Faso i november 2013, takket være netværket af partnerorganisationer BBF (*Bosnien - Burkina Faso - Frankrig*), blev en humanitær aktion lanceret for at hjælpe børnene og resten af befolkningen i Burkina Faso.

Vi kalder aktionen “Test din medmenneskelighed! – Hjælp mig, og jeg fuldfører min skole!”

Plakat hos IFS-Emmaus, der på bosnisk fortæller om samarbejdet mellem Burkina Faso, Bosnien og Frankrig.

Børnene hjælper med at tømme en container.

Derudover blev der organiseret en indsamlingsaktion af materialer såsom skoleudstyr, mad og hygiejneartikler, tøj og fodtøj, landbrugsværktøjer og husholdningsredskaber.

Fra 2014 til 2019 blev der uddelt legater til 4.667 børn i landsbyerne Goghin, Gasma, Tangseghin og Guesna³, og fire containere med diverse humanitært hjælpeudstyr blev sendt. Den seneste container på 15 tons blev sendt af sted d. 20. november 2019.

“Uddannelse er det stærkeste våben du kan bruge for at ændre verden.”
(Nelson Mandela)

³ Ligger alle rimelig tæt på Ouagadougou.

I midten skoleinspektør Kabirou Chaïbou
– i baggrunden fire andre lærere på skolen.

Renovering af Karl-G. Prasse - Skolen i Amatal

- tekst og foto skoleinspektør Kabirou Chaïbou, Karl-G. Prasse – Skolen i Amatal, Niger

Den 12. april 2018 mistede vi lektor i berberiske og arabiske sprog, Karl-G. Prasse, jf.

<http://gtu.dk/PK135-4-5.pdf> .

I testamentet bestemte Karl, at 50.000 kr. skulle gå til den skole i Amatal i Niger, der bærer hans navn. Pengene er gået til 450 lærebøger, især til undervisning i tuaregisk, fransk og matematik, og desuden til mad og medicin, plantning af 25 træer og renovering af skolens bygninger samt af 50 pulte.

.....

Et udsnit af skolens elever:

Øverst til venstre et udvalg af skolens lærebøger.
Til højre soltørrede mursten til brug
ved renoveringen af de forskellige bygninger.

.....

Træplantning:

Stafet

– roman om den moderne utopi og dens forudsætninger

- af Thyge Christensen
- kan lånes på bibliotekernes eReolen, lige som den kan købes via nettet. Der findes en lille film om bogen på YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=42EDLU5Sj3Q>
- ISBN 978-87-971451-0-4
- anmeldt af Kristian Katholm Olsen, cand.mag. i litteraturhistorie og samfundsfag.

Er der for mange litterære dystopier – er der for mange dystre bud på den fremtid, vi har i vente? Thyge Christensen kommer i sin ”Stafet” med et bud på en for forfatteren ønskelig samfundsudvikling, hvor der bliver taget hånd om de store udfordringer, der viser sig på både lokalt og globalt plan.

Det er på mange måder ønskværdigt, at der her kommer en roman, hvor der tænkes positivt i dens bud på fremtidens verden og den fremtidige samfundsudvikling, der kommer til at ligge i naturlig forlængelse af den udvikling, samfundet historisk set har undergået. Man bliver hurtigt bevidst om, at man i ”Stafet” ikke kan lave en klar adskillelse mellem fiktion og virkelighed, da beskrivelserne af samtiden er tro over for de faktuelle historiske begivenheder.

”Stafet” består af en lang række selvstændige tekster skrevet af forskellige personer, men hvor alle har en familiær tilknytning til hinanden – fx er den første tekst skrevet i 1894 af Emil, som også er forfatter til en tekst en årrække senere, hvorefter stafetten gives videre til sønnen Karl, der skriver i 1956. Stafetten ender efter mange forskellige familiære bidrag i 2070, hvor karakteren Thyge runder romanen af med sine betragtninger. Fællestrækkene ved teksterne er beskrivelser af personlige forhold, men hovedsagelig med en kobling til det omkringliggende samfunds udvikling.

Alt i alt kommer disse beskrivelser til samlet set at fungere som argumentation for, hvorfor samfundet vil udvikle sig i den retning, som forfatteren mener, det vil gøre.

Der er flere steder fortællinger med egen overskrift tilknyttet teksterne, fx ”Mod strømmen”. I disse situationer opstår der imidlertid forvirring, for hvilken relation har fortællingen til det foregående? En introduktion til fortællingen vil være på sin plads og gøre, at man som læser ikke føler, at man taber tråden for en stund. Det er normalt fint, at man ikke får alle detaljer serveret, og nogle gange selv må gennemskue ud fra sammenhængen, hvordan to indbyrdes umiddelbart forskellige dele af et værk har relation til hinanden. Det ville dog være fordelagtigt i dette tilfælde at vide dette med det samme eller i hvert fald hurtigt, så der er en klar følelse af kronologi og af hvilke personer, der er hovedpersoner i fortællingen.

Det at forfatteren benytter sig af en stil med en masse selvstændige tekster er et rigtig fint og kreativt valg. Det er ikke en særlig hyppigt brugt struktur, men fungerer fint, når der er spring i tid som i dette tilfælde. Det er ikke en roman, der som sådan har en speciel aldersmæssig målgruppe, men hvis man interesserer sig for og elsker at diskutere samfundsudviklingen, kan ”Stafet” stærkt anbefales. Det er uafhængigt af, om du skulle være enig eller uenig i de ideologiske standpunkter, der præsenteres.

Thyge Christensen lægger med ”Stafet” op til debat, og hvor er det klædeligt, at der også kommer visioner for fremtiden på den litterære scene, hvor der udtrykkes håb om, at de gigantiske udfordringer, der findes bl.a. på klimaområdet, kan løses.

Kvinder, fredsskabelse og konflikt i Burkina Faso

Fra aftenmødet "Women building peace in Sahel, looking at Burkina Faso" på Union
(foto: Venskabsforeningen Danmark – Burkina Faso)

- af Patricia Langvad Jensen, cand.soc. i socialvidenskab og internationale udviklingsstudier.

Som led i revideringen af Danmarks fjerde nationale handlingsplan til gennemførelse af FN's Sikkerhedsrådsresolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed fra år 2000 inviterede Oxfam Ibis og Folketingets Udenrigsudvalg tre gæster fra paraplyorganisationen Réseau des Femmes de Foi de la Paix au Burkina Faso (*Troende Kvinder for Fred*) til København i starten af november 2019. Her deltog de i en 3-dages læringsworkshop om kvinder og fredsopbygning med deltagere fra bl.a. også Colombia, Afghanistan, Liberia, Yemen, Sydsudan og med Oxfam Ibis-medarbejdere fra Danmark og de konfliktramte områder samt eksterne eksperter.

Oxfam arrangerede også et aftenmøde i samarbejde med kulturhuset Union på Nørrebro under titlen "Women building peace in Sahel, looking at Burkina Faso"¹. Paneldeltagerne var Habibou Ouattara, Naomi Traoré og Marie Odile Ouédraogo fra kvindenetværket, samt Oxfams fredsopbygningskonsulent Henri Kaboré. De gjorde status på situationen i Burkina Faso, hvortil en af de kvindelige gæster forklarede, at "Burkina Faso var en fredelig ø i et hav af omkringliggende lande, der var i krig. Nu er vores land sat i flammer.

1,5 mio. mennesker har brug for humanitær hjælp. 600 er døde og 500.000 er internt fordrevne" (citater fra Venskabsforeningen Danmark-Burkina Fasos nyhedsbrev).

Indtil for ganske nylig var Burkina Faso et ofte fremhævet eksempel på fredelig sameksistens blandt religiøse og etniske grupper. Men inden for det seneste år er konflikter mellem militær, lokale militante grupper og jihadister eskaleret i landets centrale og nordlige områder. Ifølge både World Food Programme og FN's Flygtningeagentur har kampene i landet ført til en national flygtninge- og fødevarekrise, der har bidraget til, hvad de betegner som, en "enestående humanitær nødsituation".

Ifølge bl.a. repræsentanterne fra kvindenetværket i Burkina Faso og FN er inddragelse af kvinder i fredsskabende processer af afgørende betydning for sikring af bæredygtig fred. Derfor er kapacitetsopbygning af organisationer, der arbejder for inddragelse af kvinder i fredsskabelse, et vigtigt udviklingspolitisk instrument i kampen mod hungersnød, fattigdom, ustabilitet og væbnet konflikt i f.eks. Sahel-regionen. Militær bistand, som Danmark bl.a. yder i forbindelse med konflikten i Mali, kan ikke stå alene. Erfaringer viser også at sikring af demokratiske institutioner, investeringer i uddannelse, samt inddragelse af kvinder og af politiske og etniske mindretal i politiske beslutningsprocesser, er centrale for sikring af bæredygtig udvikling. Dog påpegede repræsentanterne fra kvindenetværket i Burkina Faso, at de var taknemmelige for alle bidrag i deres kamp for fred, samtidig med at de også understregede behovet for langsigtede løsninger.

Vil du vide mere om kvinders rolle i fredsskabelse, så er her links til videre læsning - UN Women, "Facts and Figures: Peace and Security":

<https://www.unwomen.org/en/what-we-do/peace-and-security/facts-and-figures>

- Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed, CSO Database:

<https://www.peacewomen.org/cso-database>

¹ Kvinder skaber fred i Sahel – Burkina Faso som eksempel.

Demonstration for migrants' rights – in front of Palais de la Porte Dorée in Paris, which is the National Museum for Immigration History. Nathalie Péré-Marzano is on the far right – to the left of her is Damien Carème.

(foto: Patrick Piro)

En alternativ migrationspolitik er mulig

Vi beviser det hver dag som lokale myndigheder, folkevalgte repræsentanter og aktører fra civilsamfundet

- af Damien Carème, formand for ANVITA (Association nationale des villes et territoires accueillants = Den Nationale Forening for Gæstfrie Byer og Lokalsamfund) og Nathalie Péré-Marzano, forkvinde for Organisationen for Universelt Medborgerskab¹.
- oversat af Sara Grund Sørensen fra <https://www.emmaus-international.org/en/news/2161-open-letter-an-alternative-migration-policy-is-possible.html>
- fodnote ved Jørgen Olsen.

Overalt i verden er det på daglig basis lokale og regionale myndigheders ansvar, at modtage og integrere migranter, med støtte fra

civilsamfundet dvs. engagerede borgere og foreninger. Det er på det lokale niveau, at man behandler ansøgninger om bolig, adgang til sundhedsvæsenet, beskæftigelse og uddannelse for nytilkomne. Det er endvidere på det lokale niveau, at gæstfrihed og generøsitet fra de lokale beboere udspiller sig, og hvor man forsøger at tackle de spændinger der måtte opstå. Det er på det lokale niveau, man sameksisterer.

Alligevel er det vores nationale regeringer, som vedtager migrationspolitikken. Dem, og dem alene. De fleste nationale regeringer har valgt at lukke deres grænser for strømmen af mennesker, som ankommer i søgen efter et bedre liv. Sådanne fjendtlige nationale migrationspolitikker finder vi umenneskelige!

¹ Grundlagt i 2013 af Emmaus International og to rent franske organisationer: Utopia og France Libertés – Fondation Danielle Mitterand.

Vi er forargede over den påvirkning som disse politikker har på dem, som er i eksil og som passerer gennem vores byer, eller dem som ønsker at slå sig ned.

Eksempler på umenneskelig og fjendtlig migrationspolitik

Strengere regler for familiesammenføring bidrager til en yderligere eskalering af den umenneskelige tilgang. Det gælder også den nylige udnævnelse af en europæisk kommissær som ansvarlig for migration, for at ”beskytte vores europæiske livsform”, en formulering, der tilsyneladende nyder støtte fra flertallet af beslutningstagerne i Europa.

En sådan tilgang, som forstærker spændingerne ved at gøre migration til et ”problem” og en ”krise” som roden til alle vores økonomiske og sociale udfordringer, kan vi ikke længere leve med. De daglige dødsfald, i Middelhavet og andre steder, er en skræmmende demonstration af virkningerne af en umenneskelig migrationspolitik.

Migration er en del af det 21. århundrede! Vores tilgang må være den udfordring, der ligger i at overveje en fælles fremtid i en fredelig verden. Som lokale myndigheder, lokale embedsmænd samt aktører fra civilsamfundet beviser vi hver dag, på græsrodsniveau, at alternativer er mulige og realistiske og må kunne bruges også i de større sammenhænge.

Eksempler på anderledes tilgange

Mange lokale erfaringer med partnerskab med civilsamfundet er allerede opstået rundt om i verden: Sao Paulo i Brasilien tillader migranter at blive valgt til kommunale råd; i Barcelona i Spanien hjælper myndighederne asylsøgerne med de administrative procedurer; New York og San Francisco i USA har udnævnt sig selv til ”fristeder” for på den måde at formulere og formalisere deres modstand mod diskriminerende lovgivninger.

Bayonne og Rouen i Frankrig fortsætter med at byde migranter velkomne på trods af regeringens fjendtlighed; Palermo i Italien har vedtaget denne erklæring: ”Vi bevæger os fra at betragte migration som en lidelse til at betragte mobilitet som en ubøjelig menneskerettighed.”

Alle disse erfaringer beviser, at vi sammen kan opstille realistiske og intelligente forslag, fjernet fra lovgivninger om afstand og afvisning. Baseret på disse erfaringer går vi ind for en anderledes migrationspolitik, for et alternativt syn på migrationslovgivning sammenlignet med den lovgivning, der pålægges os fra de nationale niveauer eller fra den Europæiske Union. Sammen arbejder vi for betingelsesløs gæstfrihed over for mennesker, som søger tilflugt og for at fremme migrationspolitik, som respekterer alle menneskers rettigheder.

Dette er grunden til at vores to organisationer i dag lancerer en forenet front i en bæredygtig alliance mellem lokale myndigheder og civilsamfundet. En alliance som er uden fortilfælde for at promovere lokale initiativer udført af lokale myndigheder og sociale bevægelser. En alliance til at forsvare, fra det lokale til det internationale niveau, en migrationspolitik baseret på en værdig velkomst og respekt for fundamentale rettigheder hvilket er del af en global vision for medborgerskab.

En alliance hvis hovedsagelige fokuspunkter vil være at tillade migranter at være aktører i vores byer, borgere i vores byer; at rekonstruere vores velkomstpolitikker for at give os muligheden for at genopfinde vores demokratier på lokalt plan; for at ændre synet på migration til et som er rodfastet i historisk virkelighed og ægte statistik, og derved fjerne indflydelsen fra de fremmedfjendtlige tendenser.

En anden migrationspolitik er mulig: det beviser vi hver dag!

afsender: Genvej til Udvikling, Skovvej 24, 9510 Arden.

B

